UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2018/1570 VAN DE COMMISSIE

van 18 oktober 2018

tot beëindiging van de procedure betreffende de invoer van biodiesel van oorsprong uit Argentinië en Indonesië en tot intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie ([1]) („de basisverordening"), en met name artikel 14, lid 1,

Gezien Verordening (EU) 2015/476 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2015 inzake de maatregelen die de Unie kan nemen naar aanleiding van een rapport van het Orgaan voor Geschillenbeslechting van de WTO betreffende antidumping- en antisubsidiemaatregelen ([2]) („de WTO-machtigingsverordening"), en met name de artikelen 1 en 2,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

(1) Op 28 mei 2013 heeft de Commissie bij Verordening (EU) nr. 490/2013 een voorlopig antidumpingrecht op biodiesel van oorsprong uit Argentinië en Indonesië ingesteld („de voorlopige verordening") ([3]).

(2) Op 19 november 2013 heeft de Raad bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 een definitief antidumpingrecht op biodiesel van oorsprong uit Argentinië en Indonesië ingesteld („de definitieve verordening") ([4]).

(3) Op 15 september 2016 heeft het Gerecht van de Europese Unie („het Gerecht") in de zaken T-80/14, T-111/14 tot en met T-121/14 ([5]) en T-139/14 ([6]) arresten gewezen („de arresten") waarbij de artikelen 1 en 2 van de definitieve verordening nietig zijn verklaard voor zover zij de verzoekende partijen in die zaken („de betrokken producenten-exporteurs") betreffen ([7]).

(4) De Raad van de Europese Unie had aanvankelijk hogere voorziening ingesteld tegen die arresten. Nadat de Raad echter had besloten zijn hogere voorzieningen in te trekken, werden de zaken op 2 en 5 maart 2018 doorgehaald in het register van het Europees Hof van Justitie ([8]). Bijgevolg zijn de arresten met ingang van de datum van de uitspraak definitief en bindend geworden.

(5) Het Gerecht was van oordeel dat de instellingen niet rechtens genoegzaam hadden aangetoond dat er sprake was van een aanzienlijke verstoring van de prijzen van de belangrijkste grondstoffen voor de productie van biodiesel in Argentinië en Indonesië als gevolg van een stelsel van gedifferentieerde uitvoerbelastingen waarbij voor grondstoffen en biodiesel verschillende belastingtarieven werden toegepast. Het Gerecht heeft geoordeeld dat de instellingen zich niet op het standpunt hadden mogen stellen dat de boekhouding van de Argentijnse en Indonesische producenten-exporteurs geen redelijk beeld gaf van de grondstofprijzen en dat de instellingen die boekhouding niet buiten beschouwing hadden mogen laten bij de berekening van de normale waarde van in Argentinië en Indonesië geproduceerde biodiesel.

([1]) PB L 176 van 30.6.2016, blz. 21.
([2]) PB L 83 van 27.3.2015, blz. 6.
([3]) PB L 141 van 28.5.2013, blz. 6.
([4]) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 van de Raad van 19 november 2013 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op biodiesel van oorsprong uit Argentinië en Indonesië (PB L 315 van 26.11.2013, blz. 2).
([5]) Arresten van 15 september 2016 in zaak T-80/14, PT Musim Mas/Raad, zaak T-111/14, Unitec Bio SA/Raad, zaken T-112/14 tot en met T-116/14 en T-119/14, Molinos Río de la Plata SA e.a./Raad, zaak T-117/14, Cargill SACI/Raad, zaak T-118/14, LDC Argentina SA/Raad, zaak T-120/14, PT Ciliandra Perkasa/Raad, zaak T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri/Raad (PB C 402 van 31.10.2016, blz. 28).
([6]) Zaak T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia en PT Wilmar Nabati Indonesia/Raad (PB C 392 van 24.10.2016, blz. 26).
([7]) De Argentijnse producenten-exporteurs Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI en Louis Dreyfus Commodities SA (LDC Argentina SA), en de Indonesische producenten-exporteurs PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia en PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas).
([8]) Beschikkingen van de president van het Hof van 15 februari 2018 in de gevoegde zaken C-602/16 P en C-607/16 P tot en met C-609/16 P, en 16 februari 2018 in de zaken C-603/16 P tot en met C-606/16 P.

(6) Op 26 oktober 2016 heeft het Orgaan voor Geschillenbeslechting van de WTO (DSB) het panelrapport, zoals gewijzigd door het rapport van de Beroepsinstantie („de Argentijnse rapporten") ([1]), in het geschil Europese Unie — Antidumpingmaatregelen ten aanzien van biodiesel uit Argentinië (DS473) goedgekeurd.

(7) Op 28 februari 2018 heeft het Orgaan voor Geschillenbeslechting van de WTO ook het rapport van het panel in het geschil Europese Unie — Antidumpingmaatregelen ten aanzien van biodiesel uit Indonesië (DS480) („het Indonesische rapport") goedgekeurd ([2]). Indonesië en de EU hebben geen van beide beroep ingesteld tegen dat rapport.

(8) In de Argentijnse en Indonesische rapporten („de rapporten") werd onder meer vastgesteld dat de EU had gehandeld in strijd met:

— artikel 2.2.1.1 van de WTO-antidumpingovereenkomst („ADA"), door de productiekosten van het onderzochte product niet te berekenen op basis van de boekhouding van de producenten;

— artikel 2.2 van de ADA en artikel VI, lid 1, onder b), ii), van de GATT 1994, door voor het berekenen van de normale waarde van biodiesel geen gebruik te maken van de productiekosten in Argentinië en Indonesië;

— artikel 9.3 van de ADA en artikel VI, lid 2, van de GATT 1994, door antidumpingrechten in te stellen boven de dumpingmarge die had moeten worden vastgesteld op grond van respectievelijk artikel 2 van de ADA en artikel VI, lid 1, van de GATT 1994.

(9) In het Indonesische rapport heeft het panel bovendien vastgesteld dat de EU had gehandeld in strijd met:

— artikel 2.2.2, punt iii), en artikel 2.2 van de ADA, door niet de winst te bepalen die andere exporteurs of producenten normaal behalen bij de verkoop van producten van dezelfde algemene categorie op de binnenlandse markt van het land van oorsprong;

— artikel 2.3 van de ADA, door de uitvoerprijs van één Indonesische producent-exporteur, P.T. Musim Mas, niet te berekenen op basis van de prijs waartegen de door P.T. Musim Mas geproduceerde ingevoerde biodiesel voor het eerst aan onafhankelijke afnemers in de EU werd doorverkocht;

— de artikelen 3.1 en 3.2 van de ADA, door niet aan te tonen dat er bij invoer uit Indonesië sprake was van aanzienlijke prijsonderbieding.

(10) Het panel heeft het Orgaan voor Geschillenbeslechting aanbevolen de EU te verzoeken haar maatregelen in overeenstemming te brengen met de ADA en de GATT 1994.

(11) Naar aanleiding van de Argentijnse rapporten heeft de Commissie een herzieningsonderzoek ([3]) uit hoofde van artikel 1, lid 3, van Verordening (EU) 2015/476 van het Europees Parlement en de Raad ([4]) („het herzieningsonderzoek") geopend. Bij de opening van het herzieningsonderzoek heeft de Commissie aangekondigd dat zij het passend achtte de gevolgen van de bevindingen in de Argentijnse rapporten ook voor de maatregelen ten aanzien van biodiesel uit Indonesië te onderzoeken, aangezien de juridische interpretaties in de Argentijnse rapporten ook relevant leken te zijn voor het onderzoek met betrekking tot Indonesië.

(12) Tijdens het herzieningsonderzoek heeft de Commissie echter een aantal opmerkingen van belanghebbenden ontvangen, met name inzake de toepasselijkheid van de interpretatie in de Argentijnse rapporten op de maatregelen ten aanzien van biodiesel uit Indonesië. De Commissie was van mening dat de analyse van de opmerkingen met betrekking tot Indonesië meer tijd vergde en besloot een onderzoek van Indonesië niet in de wijzigingsverordening op te nemen maar het herzieningsonderzoek open te houden voor zover het Indonesië betrof.

(13) Op 18 september 2017 heeft de Commissie Uitvoeringsverordening (EU) 2017/1578 vastgesteld, tot wijziging van de definitieve verordening („de wijzigingsverordening") voor zover zij de Argentijnse producenten-exporteurs betrof ([5]).

([1]) WTO, Rapport van de Beroepsinstantie, AB-2016-4, WT/DS473/AB/R van 6 oktober 2016, en WTO, Rapport van het panel, WT/DS473/R van 29 maart 2016.

([2]) WTO, Rapport van het panel, WT/DS480/R van 25 januari 2018.

([3]) Bericht van opening betreffende de antidumpingmaatregelen die gelden ten aanzien van de invoer van biodiesel van oorsprong uit Argentinië en Indonesië, naar aanleiding van de aanbevelingen en uitspraken van het Orgaan voor Geschillenbeslechting van de Wereldhandelsorganisatie in het geschil Europese Unie — Antidumpingmaatregelen ten aanzien van biodiesel (DS473) (PB C 476 van 20.12.2016, blz. 3).

([4]) Verordening (EU) 2015/476 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2015 inzake de maatregelen die de Unie kan nemen naar aanleiding van een rapport van het Orgaan voor Geschillenbeslechting van de WTO betreffende antidumping- en antisubsidiemaatregelen (PB L 83 van 27.3.2015, blz. 6).

([5]) Uitvoeringsverordening (EU) 2017/1578 van 18 september 2017 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op biodiesel van oorsprong uit Argentinië en Indonesië (PB L 239 van 19.9.2017, blz. 9).

(14) De nietigverklaring door het Gerecht van het dispositief van de definitieve verordening met betrekking tot de betrokken producenten-exporteurs heeft ook gevolgen voor de geldigheid van de wijzigingsverordening. Aangezien de wijzigingsverordening de verordening heeft gewijzigd waarvan het dispositief nietig is verklaard, is de wijzigingsverordening zelf ook nietig geworden en niet meer van toepassing op de betrokken producenten-exporteurs.

(15) Op 28 mei 2018 werd een bericht ([1]) bekendgemaakt tot heropening van het oorspronkelijke onderzoek betreffende de invoer van biodiesel van oorsprong uit Argentinië en Indonesië dat heeft geleid tot de vaststelling van de definitieve verordening („het bericht"). Tezelfdertijd werd het lopende herzieningsonderzoek met betrekking tot Indonesië afgesloten.

(16) Volgens de rechtspraak van het Hof mag de procedure ter vervanging van een nietig verklaarde handeling worden hervat op het precieze punt waarop de onwettigheid zich heeft voorgedaan. De instellingen van de Unie kunnen bij de uitvoering van de arresten de aspecten van de definitieve verordening die hebben geleid tot de nietigverklaring van het deel van de definitieve verordening dat betrekking heeft op de betrokken producenten-exporteurs, corrigeren ([2]).

(17) De Commissie dient niet alleen het dictum van de arresten na te leven, maar ook de rechtsoverwegingen die daartoe hebben geleid en er de noodzakelijke steun aan bieden, daar zij onontbeerlijk zijn om de precieze betekenis van het dictum te bepalen. Andere bevindingen in de definitieve verordening die niet binnen de daarvoor vastgestelde termijnen zijn betwist of waartegen een beroep is ingesteld dat door de arresten van het Gerecht is verworpen en derhalve niet tot de nietigverklaring van de definitieve verordening hebben geleid, blijven van kracht ([3]).

(18) Om aan haar verplichtingen te voldoen, heeft de Commissie besloten de huidige antidumpingprocedure te hervatten op het precieze punt waarop de onwettigheid zich heeft voorgedaan en derhalve de methode voor de berekening van de normale waarde te herbekijken.

(19) Het bericht omvatte de motivering van de arresten van het Gerecht ten aanzien van de betrokken producenten-exporteurs en de mogelijkheid om de bevindingen uit te breiden tot alle producenten-exporteurs uit Argentinië en Indonesië. Voorts heeft de Commissie rekening gehouden met de bevindingen van de WTO-panels en de Beroepsinstantie ten aanzien van zowel Argentinië als Indonesië, teneinde de maatregelen die in strijd met de WTO-regels zijn bevonden volledig in overeenstemming te brengen met de WTO-overeenkomsten, overeenkomstig artikel 19.1 van het memorandum van overeenstemming inzake de regels en procedures betreffende de beslechting van geschillen.

(20) In het bericht heeft de Commissie de betrokken producenten-exporteurs en de bedrijfstak van de Unie verzocht binnen de in het bericht vermelde termijn hun standpunten schriftelijk kenbaar te maken en te verzoeken te worden gehoord.

(21) Alle partijen die binnen die termijn verzochten om te worden gehoord en die konden aantonen dat er bijzondere redenen waren om te worden gehoord, zagen hun verzoek ingewilligd.

(22) Er werden reacties ontvangen van de European Biodiesel Board (EBB), vijf producenten-exporteurs in Indonesië en de Indonesische autoriteiten.

2. UITVOERING VAN DE ARRESTEN VAN HET GERECHT EN VAN DE BEVINDINGEN VAN DE WTO

(23) De Commissie kan de aspecten van de definitieve verordening die tot de nietigverklaring ervan hebben geleid corrigeren en de delen van de beoordeling waarop de arresten geen betrekking hebben, ongewijzigd laten ([4]).

(24) Zoals in het bericht vermeld, heeft de Commissie bovendien de definitieve bevindingen van het oorspronkelijke onderzoek opnieuw beoordeeld, rekening houdend met de bevindingen van de WTO-panels en de Beroepsinstantie, voor zowel Argentinië als Indonesië. De Commissie heeft besloten de bevindingen uit te breiden tot alle producenten-exporteurs uit Argentinië en Indonesië. Die herbeoordeling was gebaseerd op informatie die in het kader van het oorspronkelijke onderzoek en het herzieningsonderzoek was verzameld en op informatie die belanghebbenden na de bekendmaking van het bericht hadden ontvangen.

(25) Eén Indonesische producent-exporteur, Wilmar, heeft zowel voor als na de mededeling van feiten en overwegingen aangevoerd dat er geen rechtsgrondslag is om het onderzoek met betrekking tot Wilmar te heropenen, aangezien het Gerecht de definitieve verordening voor die onderneming in haar geheel nietig heeft

([1]) Bericht betreffende de arresten van het Gerecht van 15 september 2016 in de zaken T-80/14, T-111/14 tot en met T-121/14 en T-139/14 betreffende Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 van de Raad tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op Argentijnse en Indonesische biodiesel, en naar aanleiding van de aanbevelingen en uitspraken van het Orgaan voor Geschillenbeslechting van de Wereldhandelsorganisatie in de geschillen DS473 en DS480 (EU — Antidumpingmaatregelen ten aanzien van biodiesel) (PB C 181 van 28.5.2018, blz. 5).

([2]) Zaak C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques (IPS)/Raad, Jurispr. 2000, blz. I-8147.

([3]) Zaak C-256/16, Deichmann SE, ECLI:EU:C:2018:187, punt 87.

([4]) Zaak C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques (IPS)/Raad, Jurispr. 2000, blz. I-8147.

verklaard. In artikel 266 VWEU is echter bepaald dat een instelling waarvan een handeling nietig is verklaard de maatregelen moet nemen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Gerecht. Bovendien moet de EU de antidumpingmaatregelen ten aanzien van de invoer van biodiesel uit Indonesië in overeenstemming brengen met de aanbevelingen en uitspraken in de rapporten van de WTO. Om na te gaan welke maatregelen moeten worden genomen om aan de uitspraken van het Gerecht en de WTO te voldoen, moest het onderzoek worden heropend vanaf het tijdstip waarop de onwettigheid voor beide landen en voor alle betrokken producenten-exporteurs werd vastgesteld. Of een maatregel geheel dan wel gedeeltelijk nietig wordt verklaard, is irrelevant bij de bepaling of de Commissie als gevolg daarvan alle aspecten van het onderzoek dat aan de nietig verklaarde maatregel is voorafgegaan, opnieuw moet onderzoeken. Derhalve heeft de Commissie dit argument afgewezen.

(26) Het oorspronkelijke onderzoek naar dumping en schade had betrekking op de periode van 1 juli 2011 tot en met 30 juni 2012 („het onderzoektijdvak"). Wat betreft de parameters die relevant zijn voor de schadebeoordeling, zijn gegevens geanalyseerd die betrekking hadden op de periode van 1 januari 2009 tot het einde van het onderzoektijdvak („de beoordelingsperiode").

3. **BETROKKEN PRODUCT**

(27) Het betrokken product betreft door synthese en/of hydrobehandeling verkregen monoalkylesters van vetzuren en/of paraffinische gasoliën van niet-fossiele oorsprong, in zuivere vorm of als bestanddeel van een mengsel, van oorsprong uit Argentinië en Indonesië, die momenteel zijn ingedeeld onder de GN-codes 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 en ex 3826 00 90 („het betrokken product", gewoonlijk „biodiesel" genoemd).

(28) Noch de arresten van het Gerecht, noch de rapporten zijn van invloed op de bevindingen in de overwegingen 16 tot en met 27 van de definitieve verordening betreffende het betrokken product en het soortgelijke product.

4. **VASTSTELLING VAN DE NORMALE WAARDE EN BEREKENING VAN DE DUMPINGMARGES**

(29) De Commissie heeft de bevindingen van het oorspronkelijke onderzoek inzake kostencorrectie, winstplafond en dubbeltelling opnieuw beoordeeld.

4.1. **Kostencorrectie**

(30) De arresten van het Gerecht en de bevindingen van de WTO die in overweging 8 zijn vermeld, hebben alle betrekking op de kostencorrectie die de EU-instellingen in de definitieve verordening hebben toegepast.

(31) Zoals in overweging 28 van de definitieve verordening is vermeld, had de Commissie vastgesteld dat de normale waarde door berekening moest worden vastgesteld, aangezien de binnenlandse verkoop niet werd geacht te hebben plaatsgevonden in het kader van normale handelstransacties. Deze vaststelling is niet betwist en blijft van kracht. Ook in de loop van dit herzieningsonderzoek heeft geen enkele belanghebbende deze vaststelling betwist.

(32) In de overwegingen 29 tot en met 34 van de definitieve verordening heeft de Commissie vastgesteld dat het verschil tussen de door Indonesië ingestelde uitvoerheffing voor de belangrijkste grondstof (ruwe palmolie in Indonesië en sojaolie en sojabonen in Argentinië) en die voor het eindproduct (biodiesel) de binnenlandse prijzen in Indonesië en Argentinië drukte, zodat hiermee rekening moest worden gehouden bij de berekening van de normale waarde.

(33) Bij de berekening van de normale waarde heeft de Commissie derhalve de in de boekhouding van de producenten-exporteurs vermelde kosten van de belangrijkste grondstof vervangen door referentieprijzen die door de bevoegde autoriteiten van de betrokken landen waren gepubliceerd.

(34) Tevens heeft de Commissie haar conclusies in het oorspronkelijke onderzoek gebaseerd op de interpretatie dat het de onderzoekende autoriteit krachtens artikel 2.2.1.1 van de ADA is toegestaan geen gebruik te maken van de boekhouding van de producenten-exporteurs indien zij vaststelt dat deze i) niet in overeenstemming is met algemeen aanvaarde boekhoudkundige beginselen, of ii) geen redelijk beeld geeft van de kosten die aan de productie en verkoop van het betrokken product zijn verbonden (overwegingen 42 en 72 van de definitieve verordening).

(35) Het panel en de Beroepsinstantie zijn in de rapporten voor zowel Argentinië als Indonesië van oordeel dat de Commissie geen voldoende rechtsgrond in de zin van artikel 2.2.1.1 heeft aangevoerd om te concluderen dat de boekhouding van de Indonesische en Argentijnse producenten geen redelijk beeld gaf van de aan de productie en de verkoop van biodiesel verbonden kosten, of om bij de berekening van de normale waarde van biodiesel geen rekening te houden met de desbetreffende kosten in die boekhouding.

(36) Naar aanleiding van de Argentijnse rapporten heeft de Commissie de normale waarde voor producenten-exporteurs in Argentinië herberekend volgens de in de overwegingen 40 tot en met 49 van de voorlopige verordening beschreven methode ([1]). Zoals in de overwegingen 11 en 12 is uiteengezet, heeft de Commissie aanvankelijk ook de normale waarde voor producenten-exporteurs in Indonesië herberekend volgens de in de overwegingen 60 tot en met 65 van de voorlopige verordening beschreven methode ([1]). De Commissie heeft deze methode nu voor beide landen opnieuw toegepast.

(37) In zijn opmerkingen die na de heropening van deze zaak zijn ingediend, heeft de EBB betoogd dat de rapporten niet uitsluiten dat bij de berekening van de normale waarde een correctie op de grondstofkosten wordt toegepast, mits die correctie naar behoren wordt toegelicht. Hetzelfde argument is tijdens het herzieningsonderzoek naar aanleiding van de Argentijnse rapporten aangevoerd en door de Commissie verworpen omdat de aanvaarding ervan niet in overeenstemming zou zijn met de bevindingen van de rapporten, zoals uiteengezet in de overwegingen 43 tot en met 53 van de wijzigingsverordening. Aangezien die uiteenzetting ook na het Indonesische rapport geldig blijft, bleef de Commissie dit argument afwijzen.

(38) Om de in de overwegingen 44 en 64 van de voorlopige verordening uiteengezette redenen werd de binnenlandse verkoop in geen van beide landen geacht te hebben plaatsgevonden in het kader van normale handelstransacties en moest de normale waarde van het soortgelijke product overeenkomstig artikel 2, leden 3 en 6, van de basisverordening door berekening worden vastgesteld. Dit is gedaan door de gecorrigeerde productiekosten in het onderzoektijdvak te verhogen met de verkoopkosten, algemene kosten en administratiekosten („VAA-kosten") en een redelijke winstmarge.

(39) Zoals in de overwegingen 46 en 65 van de voorlopige verordening is uiteengezet, was de Commissie van oordeel dat de winst niet kon worden gebaseerd op de feitelijke gegevens van de in de steekproef opgenomen ondernemingen in Indonesië. Derhalve is de winst die bij de berekening van de normale waarde is gebruikt overeenkomstig artikel 2, lid 6, onder c), van de basisverordening bepaald op basis van de redelijke winst die in een jonge en innovatieve kapitaalintensieve bedrijfstak van dit type onder normale concurrentieomstandigheden op een vrije en open markt zou kunnen worden behaald, namelijk 15 % van de omzet.

(40) In de WTO-zaken betreffende Argentinië en Indonesië hebben beide landen de vaststelling van een winst van 15 % betwist omdat deze volgens hen niet op een „redelijke methode" was gebaseerd, zoals in artikel 2.2.2, punt iii), van de ADA is voorgeschreven. De rechtsprekende instanties van de WTO hebben in beide gevallen geoordeeld dat de EU in dit opzicht niet in strijd met de ADA had gehandeld. Derhalve blijft de voor de berekening van de normale waarde gebruikte winst 15 %.

(41) Eén producent-exporteur uit Indonesië, PT Cermerlang Energi Perkasa, heeft in zijn opmerkingen betoogd dat de Commissie haar berekening op de gegevens van de in de steekproef opgenomen producenten zou moeten baseren, of zich althans niet automatisch op artikel 2, lid 6, onder c), van de basisverordening mocht beroepen. Na de mededeling van feiten en overwegingen herhaalde hij dat betoog. Zoals in overweging 40 is uiteengezet, hebben de rechtsprekende instanties van de WTO echter vastgesteld dat de Commissie niet in strijd met de WTO-regels heeft gehandeld door zich op dit artikel te beroepen en het toe te passen. Derhalve heeft de Commissie dit argument afgewezen.

4.2. **Winstplafond**

(42) Hoewel het WTO-panel de vaststelling door de EU van de winstmarge overeenkomstig artikel 2.2.2, punt iii), van de ADA had bevestigd, was het panel in het Indonesische rapport toch van oordeel dat wanneer een autoriteit de winst vaststelt volgens een andere redelijke methode overeenkomstig artikel 2, lid 6, onder c), van de basisverordening, de ADA vereist dat die autoriteit ervoor zorgt dat de winst niet hoger is dan de winst die door andere exporteurs van dezelfde algemene categorie producten in het land normaal wordt behaald. Volgens het panel had de EU verzuimd een dergelijk winstplafond vast te stellen.

(43) Om het krachtens artikel 2.2.2, punt iii), van de ADA vereiste winstplafond vast te stellen, moest worden bepaald welke ondernemingen producten vervaardigen die onder „dezelfde algemene categorie" als biodiesel zouden vallen.

(44) In punt 7.62 van het Indonesische rapport heeft het panel opgemerkt dat „in artikel 2.2.2, punt iii), van de ADA geen bijzondere eisen aan een onderzoekende autoriteit worden gesteld wat betreft de wijze waarop moet worden bepaald welke producten met het oog op het vaststellen van „de normaal behaalde winst" onder dezelfde algemene categorie producten vallen. Wij zijn het met de Europese Unie eens dat er geen verplichting bestaat om bij het bepalen van de producten die in dezelfde algemene categorie vallen een ruime interpretatie toe te passen". In punt 7.63 voegde het panel eraan toe „dat een redelijke en objectieve autoriteit naar onze mening kan concluderen dat dezelfde algemene categorie producten een engere categorie is".

([1]) PB L 141 van 28.5.2013, blz. 6.

(45) Op basis van de bevindingen van het Indonesische rapport heeft de Commissie de gegevens waarover zij beschikte en die konden worden gebruikt om een winstplafond vast te stellen, voor zowel Argentinië als Indonesië opnieuw onderzocht. De Commissie was van oordeel dat zij over twee reeksen gegevens beschikte die tot dezelfde algemene categorie producten zouden behoren.

(46) De eerste reeks gegevens is door de in de steekproef opgenomen ondernemingen verstrekt in het oorspronkelijke onderzoek. In artikel 2.2.2 van de ADA is bepaald dat de winst voor „de onderzochte exporteur of producent" krachtens artikel 2.2.2, punt iii), niet hoger mag zijn dan de winst die normaal door „andere exporteurs of producenten op de verkoop van producten van dezelfde algemene categorie" wordt behaald. De meest restrictieve interpretatie van dezelfde algemene categorie producten overeenkomstig dit artikel zou beperkt blijven tot precies hetzelfde product, d.w.z. biodiesel. De Commissie beschikt over de gegevens die nodig zijn om het winstplafond te berekenen op basis van de door de biodieselproducenten in Indonesië en Argentinië behaalde winsten, aangezien de in de steekproef opgenomen ondernemingen deze gegevens tijdens het oorspronkelijke onderzoek aan de Commissie hebben verstrekt.

(47) Het feit dat de werkelijke winsten die door de in de steekproef opgenomen ondernemingen zijn behaald niet zijn gebruikt om voor elk van deze producenten een winstmarge vast te stellen overeenkomstig artikel 2, lid 6, van de basisverordening, belet de Commissie niet om deze gegevens te gebruiken voor de vaststelling van het winstplafond overeenkomstig artikel 2, lid 6, onder c). Dit volgt uit de bewoordingen van het panel in punt 7.65 van het Indonesische rapport waar het panel het niet eens is met het argument dat „normaal behaalde winst" in artikel 2.2.2, punt iii), van de ADA betekent dat een onderzoeker de winst op verkopen die niet verenigbaar worden geacht met normale handelspraktijken buiten beschouwing mag laten. Eén Indonesische producent-exporteur, PT Cermerlang Energi Perkasa, heeft in zijn opmerkingen ook aangevoerd dat het de Commissie op basis van het Indonesische rapport niet is toegestaan om bij de berekening van het winstplafond de winst met betrekking tot de binnenlandse verkoop van biodiesel in Indonesië buiten beschouwing te laten omdat die verkoop niet wordt beschouwd als verkoop in het kader van normale handelstransacties.

(48) Overeenkomstig deze enge interpretatie van de categorie producten — biodiesel — heeft de Commissie het winstplafond voor een individuele producent berekend aan de hand van de door de andere onderzochte producenten behaalde winst. Zo is om de winst voor de Indonesische producent Wilmar te berekenen, gebruikgemaakt van het gewogen gemiddelde van de winsten die door de andere onderzochte en gecontroleerde Indonesische producenten P.T. Ciliandra, P.T. Musim Mas en P.T. Pelita zijn behaald. Voor P.T. Ciliandra daarentegen is gebruikgemaakt van het gewogen gemiddelde van de winsten die door Wilmar, P.T. Musim Mas en P.T. Pelita zijn behaald. Dezelfde methode is gebruikt voor de berekening van een winstplafond voor de onderzochte en gecontroleerde Argentijnse producenten.

(49) De tweede reeks gegevens omvat de tijdens het oorspronkelijke onderzoek aan de Commissie verstrekte gegevens van andere dan de onderzochte producenten. Een van de destijds onderzochte Indonesische producenten verstrekte gegevens van een verbonden onderneming over de verkoop van mengsels van biodiesel en minerale diesel en over de verkoop van dieselbrandstof en stookolie voor de zeescheepvaart („andere brandstoffen"). De winstmarge op deze verkopen zou 10,2 % bedragen. Indien deze winstmarge als winstplafond werd gebruikt, zou dat voor alle ondernemingen in Indonesië wellicht hebben geleid tot onbestaande of te verwaarlozen dumpingmarges. Deze niet-gecontroleerde gegevens zijn echter voor slechts één producent in Indonesië verstrekt, terwijl soortgelijke gegevens van andere producenten in Indonesië of Argentinië niet aan de Commissie zijn meegedeeld. Omdat de beschikbare gegevens derhalve niet consequent op beide landen kunnen worden toegepast, vond de Commissie het niet gepast om de gegevens van slechts één producent in één land te gebruiken voor de vaststelling van een winstplafond. Bovendien was het niet haalbaar om binnen de termijn waarover de Commissie na de heropening van het onderzoek beschikte, de juistheid van de verstrekte gegevens en de berekeningen die eraan ten grondslag lagen te verifiëren. Hoe dan ook, nu in overweging 62 is vastgesteld dat de dumpingmarge voor het gehele land verwaarloosbaar is en het onderzoek bijgevolg voor alle ondernemingen wordt beëindigd, achtte de Commissie het niet noodzakelijk de niet-gecontroleerde gegevens betreffende de winst op de verkoop van mengsels van biodiesel en minerale diesel te gebruiken om een winstplafond vast te stellen. Zij achtte het integendeel beter om zich te baseren op de gegevens die tijdens het oorspronkelijke onderzoek waren verstrekt en gecontroleerd.

(50) Twee producenten-exporteurs in Indonesië, Wilmar en PT Pelita Agung Agrindustri, alsmede de Indonesische autoriteiten hebben aangevoerd dat de discretionaire bevoegdheid van de Commissie bij de keuze van de gegevens met het oog op de vaststelling van een winstplafond beperkt is door de bevindingen van het panel in het Indonesische rapport. Na de mededeling van feiten en overwegingen herhaalde Wilmar dat argument. Volgens deze belanghebbenden moet de Commissie ofwel de winst op de verkoop van mengsels van biodiesel met minerale diesel, ofwel de winst op de verkoop van dieselbrandstof en stookolie voor de zeescheepvaart gebruiken. Niets in het Indonesische rapport weerhoudt de Commissie er echter van om andere beschikbare relevante gegevens te gebruiken. Het panel stelt in punt 7.70 dat de „EU-autoriteiten deze verkopen in aanmerking hadden kunnen nemen bij de vaststelling van het winstplafond" en in punt 7.72 dat „de EU-autoriteiten de verkoop van dieselbrandstof en stookolie voor de zeescheepvaart door [[***]] in aanmerking hadden moeten nemen bij de vaststelling van het winstplafond". Het gebruik van de woorden „hadden kunnen" en „hadden moeten" door het panel in het Indonesische rapport wijst erop dat het panel van oordeel is dat de Commissie moest nagaan of deze

gegevens al dan niet konden worden gebruikt om een winstplafond vast te stellen, in plaats van geen rekening te houden met die informatie op basis van een onjuiste interpretatie van de uitdrukking „normaal behaalde winst". Deze verkoop is nu in overweging 49 in aanmerking genomen en het gebruik van deze specifieke verkoop werd passend noch noodzakelijk geacht.

(51) In zijn opmerkingen heeft de EBB een alternatieve reeks gegevens verstrekt die de Commissie zou kunnen gebruiken om een winstplafond te berekenen. Deze gegevens hadden betrekking op drie ondernemingen die het betrokken product tijdens het onderzoektijdvak in geen van de onderzochte landen hebben geproduceerd of verkocht. Uit de openbaar beschikbare informatie en de door twee van de producenten-exporteurs in Indonesië verstrekte informatie is gebleken dat de drie ondernemingen niet in Indonesië maar in Maleisië en Singapore zijn gevestigd. De door de EBB verstrekte gegevens waren geaggregeerde gegevens afkomstig uit jaarverslagen en/of bekendmakingen van de resultaten van de desbetreffende ondernemingen, en vertegenwoordigen winstmarges voor mogelijk een breed scala van producten en gerelateerde ondernemingen.

(52) De Commissie was het er niet mee eens dat deze gegevens geschikt zijn om een winstplafond vast te stellen. De belangrijkste producten van deze ondernemingen zijn palmolie en producten zoals vetzuren, glycerine, meststoffen, suiker en melasse, stearine, cacaoboter of oleochemicaliën. Sommige ondernemingen verrichten ook niet-gerelateerde diensten, zoals de exploitatie van residentieel vastgoed, financieel beheer of spoorwegonderhoud. De producten van deze ondernemingen kunnen niet worden beschouwd als producten die onder dezelfde algemene categorie producten vallen als het betrokken product, biodiesel. Dit geldt met name voor het product palmolie, aangezien dit de belangrijkste grondstof voor de productie van biodiesel is. De Commissie is van mening dat de opname van dit product in dezelfde algemene categorie als biodiesel tot een te ruime interpretatie van die categorie zou leiden. De Commissie heeft het gebruik van de voorgestelde gegevens dan ook afgewezen.

(53) In een onlangs afgesloten antidumpingonderzoek naar de invoer van biodiesel uit Indonesië in de Verenigde Staten hadden de Amerikaanse autoriteiten een winstmarge van 6,15 % berekend ([1]). De Commissie heeft onderzocht of dit percentage als winstplafond kon worden gebruikt, maar omdat het was afgeleid uit de jaarrekening van een in Duitsland gevestigde producent, kon de Commissie het evenmin gebruiken.

(54) Concluderend kan worden gesteld dat de in de overwegingen 46 tot en met 48 beschreven methode de logica van artikel 2.2.2, punt iii), van de ADA volgt en gebruikmaakt van de gegevens die bij de Commissie bekend zijn en waarover zij beschikt, zonder dat verder onderzoek nodig is. Daarom wordt deze methode in dit geval het meest geschikt geacht.

(55) Het gebruik van deze methode levert de volgende resultaten op. Voor Argentinië hadden alle betrokken producenten een werkelijke winstmarge die hoger lag dan de 15 % die, zoals in de overwegingen 39 en 40 is uiteengezet, in het oorspronkelijke onderzoek is gebruikt. Een gewogen gemiddelde van een willekeurige combinatie van deze winstmarges zou derhalve ook altijd resulteren in een winstplafond van meer dan 15 %. Dit betekent dat de in het oorspronkelijke onderzoek vastgestelde winstmarge van 15 % lager is dan de individuele winstplafonds en derhalve de winstmarge is die voor de berekening van de dumpingmarges moet worden gebruikt.

(56) Voor Indonesië bedroegen de werkelijk gerealiseerde winstmarges van de onderzochte producenten eveneens meer dan 15 % voor alle ondernemingen behalve één. Aangezien voor de berekening van de individuele winstplafonds een gewogen gemiddelde wordt gebruikt, leidt deze winstmarge van minder dan 15 % voor sommige producenten tot winstplafonds van minder dan 15 %. Bijgevolg moeten sommige van de winstmarges die voor de berekening van de dumpingmarges worden gebruikt neerwaarts worden bijgesteld. Voor één bedrijf lag het winstplafond hoger dan 15 %, zodat nog steeds de winstmarge van 15 % moet worden gebruikt. De winstplafonds van de drie andere ondernemingen bedragen minder dan 15 %, zodat de voor de berekening van de normale waarde gebruikte winstmarges niet hoger mogen zijn dan dat plafond. De toepassing van de methode leidt tot de volgende resultaten:

Tabel 1

Onderneming	Winstmarge
P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	15 %
P.T. Musim Mas, Medan	12,87 %
P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	14,42 %
P.T Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	14,42 %

([1]) Ministerie van Handel van de Verenigde Staten, Investigation A-560-830, Memorandum, „COST of Production and Constructed Value Calculation Adjustments for the Final Determination — Wilmar Trading Pte. Ltd", 20 februari 2018.

4.3. **Dubbeltellingen**

(57) Het panel was in zijn Indonesische rapport van oordeel dat de EU had verzuimd de uitvoerprijs van één Indonesische producent-exporteur, P.T. Musim Mas, te berekenen op basis van de prijs waartegen de door P.T. Musim Mas geproduceerde ingevoerde biodiesel voor het eerst aan onafhankelijke afnemers in de EU werd doorverkocht, zoals in artikel 2.3 van de ADA is voorgeschreven.

(58) Een bepaalde soort biodiesel (biodiesel op basis van palmolievetzuurdestillaat) komt in aanmerking voor „dubbeltelling" bij het bepalen of aan de verplichte EU-doelstellingen voor bijmenging van biodiesel is voldaan. Daardoor hoeven EU-mengers slechts half zoveel van dit soort biodiesel te gebruiken om aan de verplichte EU-doelstellingen voor bijmenging van biodiesel te voldoen. Aangezien dit soort biodiesel dus waardevoller is voor klanten, kan een producent van deze biodiesel de klant een hogere prijs aanrekenen. In dit specifieke geval heeft de dubbeltelling betrekking op bepaalde uitvoer van P.T. Musim Mas naar klanten in Italië. In het oorspronkelijke onderzoek had de EU bij de berekening van de uitvoerprijs van biodiesel geen rekening gehouden met deze hogere prijs.

(59) In het licht van het oordeel van de WTO dat de EU ten onrechte geen rekening heeft gehouden met deze door klanten in Italië betaalde hogere prijs, heeft de Commissie haar berekeningen opnieuw beoordeeld en de uitvoerprijs voor P.T. Musim Mas dienovereenkomstig aangepast.

4.4. **Herberekende dumpingmarges**

(60) De in het licht van de arresten van het Gerecht alsmede de bevindingen en aanbevelingen in de Indonesische en Argentijnse rapporten herziene rechten voor alle Indonesische en Argentijnse exporteurs, uitgedrukt in cif-prijs grens Unie, vóór inklaring, zijn hieronder weergegeven:

Tabel 2

Land	Onderneming	Dumpingmarge
Indonesië	P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	– 4,0 %
	P.T. Musim Mas, Medan	– 4,7 %
	P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	4,4 %
	P.T Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	6,2 %
Argentinië	Louis Dreyfus Commodities SA, Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Agro SA, Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca; Vicentin SAIC, Avellaneda	6,6 %
	Aceitera General Deheza SA, General Deheza; Bunge Argentina SA, Buenos Aires	8,1 %

(61) Gezien de hoge negatieve dumpingmarges voor twee van de vier in de steekproef opgenomen Indonesische ondernemingen, heeft de Commissie gecontroleerd of de gewogen gemiddelde dumpingmarge voor het gehele land, rekening houdend met de negatieve marges, de in artikel 9, lid 3, van de basisverordening bedoelde de-minimisdrempel overschreed.

(62) De dumpingmarge in de Indonesische steekproef, uitgedrukt als percentage van de cif-waarde van de uitvoer van de steekproef, bedroeg 1,6 %, wat minder is dan de de-minimisdrempel van 2 %.

(63) Gelet op de minimale dumpingmarge voor het gehele land moet het onderzoek naar de invoer van biodiesel uit Indonesië zonder maatregelen worden beëindigd.

5. **NAAR AANLEIDING VAN DE RAPPORTEN HERZIENE BEVINDINGEN INZAKE SCHADE**

(64) In de Argentijnse rapporten werd onder meer vastgesteld dat de EU bij haar onderzoek naar de gevolgen van de invoer met dumping voor de binnenlandse bedrijfstak, voor zover deze betrekking hadden op productiecapaciteit en bezettingsgraad, in strijd met de artikelen 3.1 en 3.4 van de ADA had gehandeld.

(65) In de wijzigingsverordening die naar aanleiding van de Argentijnse rapporten is goedgekeurd, is deze kwestie behandeld in de overwegingen 87 tot en met 123 ([1]). Noch in de arresten van het Gerecht, noch in het Indonesische rapport zijn bevindingen opgenomen die een herbeoordeling van deze analyse zouden vereisen, die derhalve nog steeds geldig is.

([1]) Uitvoeringsverordening (EU) 2017/1578 van 18 september 2017 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op biodiesel van oorsprong uit Argentinië en Indonesië (PB L 239 van 19.9.2017, blz. 9).

(66) Tijdens het oorspronkelijke onderzoek werd het passend geacht de invoer uit Argentinië en Indonesië cumulatief te beoordelen, aangezien destijds aan de voorwaarden van artikel 3, lid 4, van de basisverordening was voldaan. De conclusies inzake schade en oorzakelijk verband waren daarom gebaseerd op het gecombineerde effect van de invoer van biodiesel uit beide landen. Aan deze voorwaarden is nu echter niet meer voldaan, aangezien is vastgesteld dat de voor het gehele land Indonesië geldende dumpingmarge onder de de-minimisdrempel van 2 % lag.

(67) Daarom moet worden vastgesteld of een analyse van het oorzakelijk verband die zich beperkt tot de invoer met dumping van biodiesel uit Argentinië tot de conclusie zou leiden dat er een oorzakelijk verband is tussen de invoer met dumping en de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade.

5.1. **Bevindingen met betrekking tot schade**

(68) De bevindingen in de arresten van het Gerecht en in het Indonesische rapport hebben, wat Argentinië betreft, geen invloed op de methode die ten grondslag ligt aan de schadeanalyse in de definitieve verordening. De relevante bevindingen van de definitieve verordening blijven dus geldig.

(69) De totale productie in de Unie tijdens de beoordelingsperiode bedroeg ongeveer 9 052 871 ton, terwijl het verbruik van biodiesel in de Unie met 5 % toenam. De omvang van de invoer uit Argentinië steeg tijdens de beoordelingsperiode met in totaal 41 %, terwijl het marktaandeel in dezelfde periode toenam van 7,7 % tot 10,8 %. Hoewel de invoerprijzen van biodiesel uit Argentinië tijdens de beoordelingsperiode stegen, lagen zij in die periode nog steeds onder de prijzen van de bedrijfstak van de Unie. Het verschil tussen de prijzen van Argentinië en de prijzen van de Unie, uitgedrukt als percentage van de gewogen gemiddelde prijs af fabriek van de bedrijfstak van de Unie, d.w.z. de prijsonderbiedingsmarge, varieerde van 4,5 % tot 9,1 %. De winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie bedroeg 3,5 % in 2009, maar dit sloeg vervolgens om in verliezen die in het tijdvak van het oorspronkelijke onderzoek (1 juli 2011-30 juni 2012) tot – 3,5 % gingen.

(70) Uit de analyse in de definitieve verordening is gebleken dat de bedrijfstak van de Unie aanmerkelijke schade had geleden zoals omschreven in artikel 3, lid 5, van de basisverordening. Terwijl het verbruik toenam, verloor de bedrijfstak van de Unie marktaandeel en liep zijn winstgevendheid terug. Tegelijkertijd won de invoer aan marktaandeel en onderbood de invoer de prijzen van producenten in de Unie.

5.2. **Herziene bevindingen met betrekking tot het oorzakelijk verband**

(71) Zoals in punt 5.1 is uiteengezet, is gebleken dat alle invoer uit Argentinië naar de Unie tijdens het onderzoektijdvak tegen dumpingprijzen plaatsvond. Uit de bevindingen van de definitieve verordening is ook gebleken dat het volume van de laaggeprijsde invoer met dumping uit Argentinië aanzienlijk is toegenomen (met 41 % in de beoordelingsperiode), waardoor het marktaandeel van die invoer aan het eind van de beoordelingsperiode met 3 procentpunten was gestegen.

(72) Ondanks de stijging van het verbruik met 5 % kromp het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie tijdens de beoordelingsperiode met 5,5 procentpunten. Hoewel de gemiddelde prijzen van de invoer met dumping uit Argentinië tijdens de beoordelingsperiode met 54 % stegen, waren zij in die periode nog steeds aanzienlijk lager dan die van de bedrijfstak van de Unie. Tijdens het onderzoektijdvak onderbood de invoer met dumping de prijzen van de bedrijfstak van de Unie met een gemiddelde prijsonderbiedingsmarge van 8 %.

(73) Aangezien het onderzoek met betrekking tot Indonesië werd beëindigd zoals uiteengezet in de overwegingen 60 tot en met 63, moet de invoer uit Indonesië afzonderlijk worden beoordeeld als een andere factor die ook schade kan hebben veroorzaakt.

(74) De herziene cijfers voor de invoer uit derde landen (waaronder Indonesië) leiden tot het volgende overzicht:

Tabel 3

		2009	2010	2011	Onderzoek-tijdvak
Verkoop EU-producenten	Verkoopvolume (ton)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
	Index 2009 = 100	*100*	*102*	*90*	*98*
	Marktaandeel	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
	Index 2009 = 100	*100*	*98*	*90*	*94*

		2009	2010	2011	Onderzoek-tijdvak
Invoer uit Argentinië	Totale invoer (ton)	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
	Index 2009 = 100	*100*	*138*	*167*	*148*
	Marktaandeel	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
	Index 2009 = 100	*100*	*135*	*167*	*141*
Invoer uit Indonesië	Totale invoer (ton)	157 915	495 169	1 087 518	995 663
	Index 2009 = 100	*100*	*314*	*689*	*631*
	Marktaandeel	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
	Index 2009 = 100	*100*	*303*	*689*	*600*
Andere derde landen	Totale invoer (ton)	699 541	256 327	161 973	175 370
	Index 2009 = 100	*100*	*37*	*23*	*25*
	Marktaandeel	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
	Index 2009 = 100	*100*	*35*	*23*	*24*

(75) De invoer uit de Verenigde Staten („VS"), Noorwegen en Zuid-Korea is na de instelling van maatregelen ten aanzien van de invoer uit de VS in 2009 en na een antiontwijkingsonderzoek tegen invoer verzonden vanuit Canada in 2010 aanzienlijk gedaald. Het aandeel van de invoer uit Indonesië is daarentegen gestegen van 1,4 % tot 8,5 %, wat neerkomt op een stijging van de invoer met 500 % tijdens de beoordelingsperiode. Tegelijkertijd is het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie gedaald van 84,7 % tot 79,2 %.

(76) Zo ook is de invoer uit Indonesië tijdens de beoordelingsperiode meer dan vervijfvoudigd, terwijl de bedrijfstak van de Unie zijn omzet zag dalen. Het verkoopvolume van de invoer uit Indonesië is in 2010 met 214 % gestegen. In datzelfde jaar is het verkoopvolume van de bedrijfstak van de Unie met 2 % gestegen. Het is pas het jaar daarop dat het verkoopvolume van de bedrijfstak van de Unie fors daalde, wat samenviel met de verdere stijging van de invoer uit Indonesië met 119 % in de periode 2010-2011.

Tabel 4

Prijs per ton (EUR)	2009	2010	2011	Onderzoek-tijdvak
EU	797	845	1 096	1 097
Index 2009 = 100	*100*	*106*	*137*	*138*
Argentinië	629	730	964	967
Index 2009 = 100	*100*	*116*	*153*	*154*
Indonesië	597	725	864	863
Index 2009 = 100	*100*	*121*	*145*	*145*
Andere derde landen dan Indonesië	527	739	1 037	1 061
Index 2009 = 100	*100*	*140*	*197*	*201*

(77) Bovendien waren de gemiddelde prijzen van de invoer uit Indonesië in de hele beoordelingsperiode veel lager dan die van de bedrijfstak van de Unie en dan die van de Argentijnse invoer. Aangezien er echter bepaalde verschillen zijn tussen het product uit Indonesië en het product op de markt van de Unie, moet deze uitvoerprijs worden gecorrigeerd om de concurrentieverhouding tussen beide weer te geven.

(78) In de overwegingen 93 tot en met 97 van de voorlopige verordening had de Commissie een prijscorrectie toegepast op basis van het verschil in prijs op de markt van de Unie tussen de verkoop van biodiesel met troebelingspunt 13 (de Indonesische kwaliteit) en de verkoop van biodiesel met troebelingspunt 0 (de EU-kwaliteit). Zelfs na deze correctie onderboden de Indonesische uitvoerprijzen de prijzen in de Unie nog steeds met 4 %.

(79) Het panel in het Indonesische rapport kwam in de punten 7.158-159 echter tot de bevinding dat deze prijscorrectie de „complexiteiten in de concurrentieverhoudingen" tussen de ingevoerde Indonesische biodiesel en het door de bedrijfstak van de Unie verkochte mengsel niet correct weergaf. Het panel heeft geen preciezere richtsnoeren gegeven voor de methode om deze verhoudingen te meten.

(80) De Commissie heeft opgemerkt dat er een zeer breed scala aan mogelijkheden is om verschillende soorten biodiesel met de Indonesische biodiesel te mengen om tot een vergelijkbaar EU-product te komen. Het is daarom niet haalbaar om de prijsgegevens voor deze verschillende soorten biodieselmengsels voor het onderzoektijdvak te berekenen. Bovendien zijn de Europese biodieselproducenten van mening dat de oorspronkelijke prijscorrectie, die tot een prijsonderbieding van 4 % heeft geleid, de concurrentieverhouding goed weergaf. Ten slotte heeft het panel in punt 7.159 zelf aangegeven dat een complexere analyse nog steeds de bevinding had kunnen rechtvaardigen dat de invoer uit Indonesië de prijs van het mengsel van de bedrijfstak van de Unie aanzienlijk onderbood. De Commissie heeft derhalve geconcludeerd dat de Indonesische uitvoer de EU-prijzen tijdens het onderzoektijdvak met ten minste 4 % onderbood.

(81) Om een oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping en de schade voor de bedrijfstak van de Unie vast te stellen, moet overeenkomstig artikel 3, leden 6 en 7, van de basisverordening worden aangetoond dat de bedrijfstak van de Unie aanmerkelijke schade heeft geleden door de invoer met dumping, terwijl de door andere bekende factoren veroorzaakte schade niet aan de invoer met dumping wordt toegeschreven. Het begrip oorzakelijk verband wordt uitgelegd op een wijze die verenigbaar is met de WTO-voorschriften, hetgeen betekent dat moet worden vastgesteld dat er een werkelijk en aanzienlijk oorzakelijk verband is tussen de invoer met dumping en de door de binnenlandse bedrijfstak geleden schade ([1]). In overweging 189 van de definitieve verordening werd geconcludeerd dat niet was aangetoond dat de gevolgen van andere factoren, zowel individueel als collectief, niet van dien aard waren dat het oorzakelijke verband tussen de gezamenlijke invoer met dumping uit Argentinië en Indonesië en de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade erdoor werd verbroken.

(82) In het licht van de feiten en de herziene analyse in de overwegingen 71 tot en met 80, na de beperking van de analyse tot de invoer uit Argentinië, moest echter ook deze conclusie worden herzien.

(83) Tijdens het onderzoektijdvak was bijna de helft van alle invoer in de Unie afkomstig uit Indonesië, waarbij de prijzen onder die van de Unie en van Argentinië lagen. Belangrijker is dat de exponentiële toename van zowel de omvang als het marktaandeel van de invoer uit Indonesië in aanzienlijke mate heeft bijgedragen tot de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade.

(84) De gevolgen van de Indonesische uitvoer hebben de andere in de voorlopige verordening genoemde factoren versterkt, onder meer de overcapaciteit van de bedrijfstak van de Unie en de zelf toegebrachte schade (overwegingen 132 tot en met 140 van de voorlopige verordening).

(85) Op grond hiervan heeft de Commissie geconcludeerd dat de gevolgen van de invoer van biodiesel uit Indonesië in de Unie en de andere in de vorige overweging genoemde factoren dermate hebben bijgedragen aan de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade, dat niet kan worden vastgesteld dat er een werkelijk en aanzienlijk oorzakelijk verband is tussen de invoer met dumping uit Argentinië en de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade.

(86) Na de mededeling van feiten en overwegingen stelde de EBB dat de aard van de schade die is veroorzaakt door andere factoren, zoals de invoer uit Indonesië, het oorzakelijk verband tussen de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade en de invoer uit Argentinië niet verzwakt. Verder stelde zij dat de Commissie bij haar analyse een onjuist criterium heeft toegepast dat zou zijn gebaseerd op de veronderstelling dat de invoer met dumping uit Argentinië de belangrijkste of enige oorzaak van de aanmerkelijke schade moest zijn, en niet slechts een van de oorzaken van de schade. Volgens de EBB volstaat het aan te tonen dat de invoer uit Argentinië een negatief effect had op de bedrijfstak van de Unie, zonder dat dit de enige of belangrijkste oorzaak van de geleden schade diende te zijn. Aangezien de omvang van de invoer uit Argentinië in de beoordelingsperiode (2009-medio 2012) groter was dan die van de invoer uit Indonesië, en aangezien de Argentijnse onderbieding van de prijzen van de bedrijfstak van de Unie met 8 % groter was dan de Indonesische onderbieding van 4 %, had de invoer uit

([1]) In overeenstemming met de uitspraak van de WTO in de zaak EU — Countervailing Measures on Certain Polyethylene Terephtalate from Pakistan (EU — Compenserende maatregelen ten aanzien van een bepaald polyethyleentereftalaat uit Pakistan) waarin de Beroepsinstantie heeft vastgesteld dat „het hoofddoel van een analyse van het oorzakelijk verband op grond van artikel 15.5 van de overeenkomst inzake subsidies en compenserende maatregelen is dat een onderzoekende autoriteit vaststelt of er sprake is van een „werkelijk en aanzienlijk oorzakelijk verband" tussen de gesubsidieerde invoer en de schade voor de binnenlandse bedrijfstak". Rapport van de Beroepsinstantie, AB-2017-5, WT/DS486/AB/R van 16 mei 2018, punt 5.226.

Argentinië volgens de EBB duidelijk een negatief effect op de situatie van de bedrijfstak van de Unie, die volstaat om een oorzakelijk verband vast te stellen tussen de invoer met dumping uit Argentinië en de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade.

(87) Dienaangaande merkt de Commissie in de eerste plaats op dat zij in overweging 81 reeds heeft uiteengezet welke wettelijke norm is toegepast. In die overweging is geen sprake van een begrip „belangrijkste" of „voornaamste" oorzaak in de analyse van het oorzakelijk verband. De wettelijke norm is gebaseerd op artikel 3, leden 6 en 7, van de basisverordening, volgens welke moet worden aangetoond dat de invoer met dumping schade veroorzaakt en andere bekende factoren ook moeten worden onderzocht om te voorkomen dat de door deze andere factoren veroorzaakte schade aan de invoer met dumping wordt toegeschreven. In de tweede plaats vindt het betoog van de EEB dat moet worden getoetst of de invoer met dumping een „negatief effect heeft op de bedrijfstak van de Unie" geen steun in het rechtskader. Het relevante juridische criterium is namelijk de vaststelling of er sprake was van een „werkelijk en aanzienlijk verband" tussen de invoer met dumping uit Argentinië en de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade.

(88) Volgens de Commissie kunnen de feiten in het dossier niet tot een dergelijke conclusie leiden. In 2009, toen de bedrijfstak van de Unie reeds geconfronteerd werd met een aanzienlijke invoer uit Argentinië, maar slechts kleine hoeveelheden uit Indonesië, bedroeg zijn winstgevendheid namelijk 3,5 %. Toen de invoer uit Indonesië sterk toenam, werd de winstgevendheid negatief; zij bedroeg – 2,5 % in het oorspronkelijke onderzoektijdvak. In dit verband moet worden opgemerkt dat de invoer uit Indonesië in dat tijdvak veel sneller toenam dan de invoer uit Argentinië (zie tabel 3). De Commissie is derhalve van mening dat de enkele verwijzing door de EBB naar een vergelijking tussen de respectieve onderbiedingsmarges van de invoer uit Indonesië (zoals gecorrigeerd voor verschillen in kwaliteit) en Argentinië niet volledig en naar behoren weergeeft welke effecten de uitvoer van elk exporterend land had op de situatie van de bedrijfstak van de Unie, met name wat de winstgevendheid betreft.

(89) De Commissie concludeert dat het niet mogelijk is om een werkelijk en aanzienlijk oorzakelijk verband vast te stellen tussen de invoer met dumping uit Argentinië en de aanmerkelijke schade die de bedrijfstak van de Unie heeft geleden, gezien het belang van de andere bekende factoren die tot die schade hebben bijgedragen.

(90) Eén onderneming, COFCO Argentina SA, meldde zich na de bekendmaking van Uitvoeringsverordening (EU) 2017/1578; zij beweerde dat zij voldeed aan de drie criteria voor nieuwe producenten-exporteurs in artikel 3 van de definitieve verordening en verstrekte bewijsmateriaal dienaangaande. De Commissie heeft het verzoek en het bewijsmateriaal onderzocht. In het licht van de resultaten van het heropende onderzoek was het verzoek echter niet langer relevant.

6. **CONCLUSIE**

(91) Het onderzoek moet worden beëindigd omdat i) de dumpingmarges bij invoer uit Indonesië de-minimismarges zijn, en ii) niet kan worden vastgesteld dat er een werkelijk en aanzienlijk oorzakelijk verband is tussen de invoer met dumping uit Argentinië en de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade, zoals op grond van artikel 3, lid 7, van de basisverordening is vereist. Dit betekent dat de bestaande maatregelen die nog steeds van kracht zijn voor de producenten-exporteurs uit Argentinië en Indonesië die de antidumpingmaatregelen niet met succes bij het Gerecht hebben aangevochten, moeten worden ingetrokken. Omwille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid moet Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 derhalve worden ingetrokken.

(92) De krachtens Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 betaalde definitieve antidumpingrechten op biodiesel uit Argentinië en Indonesië en de overeenkomstig artikel 2 van die verordening definitief geïnde voorlopige rechten moeten worden terugbetaald of kwijtgescholden voor zover zij betrekking hebben op de invoer van biodiesel die voor uitvoer naar de Unie is verkocht door de ondernemingen die met succes tegen die verordening beroep hebben ingesteld bij het Gerecht, namelijk de Argentijnse producenten-exporteurs Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI en Louis Dreyfus Commodities SA (LDC Argentina SA), en de Indonesische producenten-exporteurs PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia en PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas). De terugbetaling of kwijtschelding moet overeenkomstig de toepasselijke douanewetgeving bij de nationale douaneautoriteiten worden aangevraagd.

(93) Na de mededeling van feiten en overwegingen stelde PT Cermerlang Energi Perkasa dat de terugbetaling en kwijtschelding van antidumpingrechten mogelijk zou moeten zijn voor alle ondernemingen waaraan die rechten waren opgelegd en niet alleen voor de ondernemingen die de definitieve verordening met succes hadden aangevochten bij het Gerecht. Zij stelt ook dat niet alleen Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 moet worden ingetrokken, maar ook Uitvoeringsverordening (EU) 2017/1578.

(94) In de eerste plaats herinnert de Commissie eraan dat Uitvoeringsverordening (EU) 2017/1578 enkel Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 heeft gewijzigd. Nu deze laatste verordening wordt ingetrokken, heeft de wijzigingsverordening geen rechtsgevolgen meer. Het is dus niet nodig dat ook die uitvoeringsverordening uitdrukkelijk wordt ingetrokken. In de tweede plaats geldt de nietigverklaring van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 door het Gerecht enkel ten aanzien van de ondernemingen die deze verordening bij het Gerecht hebben aangevochten. De antidumpingrechten die bij andere ondernemingen zijn geheven, zijn naar Unierecht dus rechtmatig geïnd. Voor zover in het Indonesische WTO-rapport is vastgesteld dat de antidumpingmaatregelen ten aanzien van de invoer uit Indonesië in overeenstemming moeten worden gebracht met de WTO-verplichtingen van de Unie, is de Commissie met Indonesië overeengekomen om aan die vaststelling tegen oktober 2018 uitvoering te geven. Overeenkomstig de algemene beginselen van de WTO-geschillenbeslechting heeft die uitvoering pas gevolgen met ingang van de datum van tenuitvoerlegging. Daarom verwierp de Commissie het argument dat ook die rechten moeten worden terugbetaald of kwijtgescholden.

(95) Gezien de recente rechtspraak van het Hof van Justitie [1] is het ook passend te voorzien in een percentage voor de in geval van terugbetaling van definitieve rechten te betalen moratoire interest, omdat de relevante geldende bepalingen inzake douanerechten niet voorzien in een dergelijke rentevoet en de toepassing van nationale regels zou leiden tot onnodige verstoringen tussen marktdeelnemers, afhankelijk van welke lidstaat voor de douaneafhandeling wordt gekozen.

7. **MEDEDELING VAN FEITEN EN OVERWEGINGEN**

(96) Alle belanghebbenden werden van de bevindingen van de Commissie in kennis gesteld en konden hierover binnen een bepaalde termijn opmerkingen indienen.

(97) Het bij artikel 15, lid 1, van de basisverordening ingestelde comité heeft geen advies uitgebracht,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De antidumpingprocedure betreffende de invoer van door synthese en/of hydrobehandeling verkregen monoalkylesters van vetzuren en/of paraffinische gasoliën van niet-fossiele oorsprong, in zuivere vorm of als bestanddeel van een mengsel, van oorsprong uit Argentinië en Indonesië, die momenteel zijn ingedeeld onder de GN-codes ex 1516 20 98 (Taric-codes 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 en 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-codes 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 en 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (Taric-code 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (Taric-codes 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 en 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (Taric-codes 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 en 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (Taric-codes 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 en 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (Taric-codes 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 en 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (Taric-codes 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 en 3824 99 92 20), 3826 00 10 en ex 3826 00 90 (Taric-codes 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 en 3826 00 90 30) („biodiesel") wordt beëindigd.

Artikel 2

De krachtens Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 betaalde definitieve antidumpingrechten op biodiesel uit Argentinië en Indonesië en de overeenkomstig artikel 2 van die verordening definitief geïnde voorlopige rechten worden terugbetaald of kwijtgescholden voor zover zij betrekking hebben op biodiesel die door de volgende ondernemingen voor uitvoer naar de Unie is verkocht:

Onderneming	Aanvullende Taric-code
Argentinië	
Unitec Bio SA, Buenos Aires	C 330
Molinos Agro SA, Buenos Aires	B 784
Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca	B 784
Vicentin SAIC, Avellaneda	B 784
Aceitera General Deheza SA, General Deheza	B 782

[1] Arrest van het Hof van 18 januari 2017, Wortmann, C-365/15, ECLI:EU:C:2017:19, punten 35-39.

Onderneming	Aanvullende Taric-code
Bunge Argentina SA, Buenos Aires	B 782
Cargill SACI, Buenos Aires	C 330
Louis Dreyfus Commodities SA (LDC Argentina SA), Buenos Aires	B 783
Indonesië	
PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	B 788
PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	B 786
PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan	B 789
PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	B 789
PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Medan	B 787

De terugbetaling of kwijtschelding wordt overeenkomstig de toepasselijke douanewetgeving bij de nationale douaneautoriteiten aangevraagd.

Tenzij anders vermeld, zijn de geldende bepalingen inzake douanerechten van toepassing. De moratoire interest die moet worden betaald in geval van terugbetaling waaruit een recht op betaling van moratoire interest voortvloeit, is de op de eerste kalenderdag van de maand van de vervaldag door de Europese Centrale Bank voor haar basisherfinancieringstransacties toegepaste rentevoet zoals bekendgemaakt in de C-reeks van het *Publicatieblad van de Europese Unie*, verhoogd met één procentpunt.

Artikel 3

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 wordt ingetrokken.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 oktober 2018.

Voor de Commissie

De voorzitter

Jean-Claude JUNCKER